

SANGE

MED

PIANO.

	Kr. ø.
V. Robaudi. Alla Stella Confidente, Romance	» 50
M. Padilla. L'Asciami (Spørg mig ei), Romance.	» 50
Ant. Rubinstein. Der Asra. Op. 32 Nr. 6	» 38
S. Mercadante. Il desiato ritorno, Barcarola.	» 70
A. Adam. Vise af »Postillonen i Longemeau« (Nu skal et Eventyr I høre)	» 38
*Henrik Rung. Den blide Tanke	» 35
*Joseph Glæser. Tonerne	» 50
G. Donizetti. L'addio & Barcarole	1 »
Fr. Abt. Waldandacht, Op. 211	» 38
*C. E. F. Weyse. Den mørke Nat forsvunden er	» 35
* — Mit elskte Barn	» 35
*N. P. Hillebrandt. Vossevangen	» 35
*Henrik Rung. Deilig og ung er min Hjertenskjær	» 35
*Jørgen Malling. Fire tostemmige Sange af Chr. Richardt, Ingemann og Kaalund	1 25
*Signe. Jeg troer paa Dig	» 50
*C. J. Frydensberg. Tre Sange af Arne	» 70

De med * betegnede ere Forlæggerens Eiendom.

KJØBENHAVN.

Wilhelm Hansens Musik-Forlag.

Trykt i Wilhelm Hansens Etabl., Kjøbenhavn.

nu 7602, 1652

x 390148 902

SANGE af „ARNE.“

C. J. Frydensberg.

Allegretto.

No 1.

1. 2. 3. Kil - le - buk - ken, lam - met mitt; Kil - le - buk - ken, lam - met mitt;

1. skönt det of - te går tungt og stridt opp - ef - ter slet - te fjel - le;
 2. pass så dyg - tigt på skin - net ditt; mo'r vil ha' det i fel - den,
 3. legg så dyg - tigt på kö - tet ditt; vet du det ik - ke, tup - pen,

1. fölg du vakkert din bjel - le.
 2. som hun syr sig om kvel - den.
 3. mo'r vil ha' det i sup - pen?

Andantino.

1. I byg-den er der u - - ro i
 2. Hvor ro - ligt der i Sko - gen; ha - re
 3. Det e - ne tre - et hug - ger de, det
 4. Så - me - get kann jo hen - des, sa'n, i

mf *dim.* *p* *p*

1. sko.gen er der ro; her pan-ter ingen lensmanner pan-ter de nu to. Her slås de ej om kir-ken, som
 2. höken li-tet grand må pus-le bort i spurven, forat se om'n er i-stand, og örnen kverke livet av en
 3. annet råtner ned; rüd - re ven rev det hvite lamsom sol hungikk tilfred. Men ulven risped reven, og de
 4. skog, som og i dal; det bli verblottat passe, at du ik-ke ser dig gal. Jeg så en gut i sövne jeg, han

crese. *mf*

rit. *a tempo.*

1. al - le de gör der; men kanskje og det kommer av, her in-gen kir-ke er.
 2. sta-kars dy-re sjæl; det var jo el-lers fa-re for, den ke-ded sig i-hel.
 3. må-te gö-re lag, for Ar-ne han sköt ul - ven, för en-nu det blev dag.
 4. hav-de huggt sin far; - vet ik-ke hvor, men ten-ker mig, i hel-ve - te det var.

f *p* *rit.* *a tempo.* *risol.*

Andante, un poco sostenuto.

1. Un - drer mig på, hvad jeg får at se o - ver de høj - e
 2. Ör - nen løf - ter med ster - ke slag o - ver de høj - e
 3. Løv - tun - ge a - bild, som in - tet vil o - ver de høj - e
 4. Den som har leng - tet i ty - ve år o - ver de høj - e
 5. Slad - ren - de fugl, hvad vil - de du her o - ver de høj - e

No. 3.

1. fjel - le? Öj - et mü - ter nokk ba - re sne;
 2. fjel - le, - ror i den un - ge kraft - ful - le dag,
 3. fjel - le? spret - ter, når som - ren stun - der til,
 4. fjel - le, den, som vet, at han ik - ke når,
 5. fjel - le? - Re - de du fant visst be - dre der,

1. rundt om - kring står det grøn - ne tre vil - de så ger - ne
 2. met - ter slet mod i det vil - le jag, sen - ker sig, hvor den
 3. ven - ter til næ - ste gang den vil, al - le dens fug - ler
 4. ken - ner sig min - dre år for år, - hö - rer hvad fug - len
 5. vi - de - re syn og høj - e - re tre'r, - vil - de du ba - re

1. o - - - ver; — tro, når det rej - sen vo - - - ver?
 2. ly - - - ster, — ser mot de frem - me - de Ky - - - ster!
 3. gyn - - - ger, vet ik - ke hvad de syn - - - ger; —
 4. syn - - - ger, som du så trö - stigt gyn - - - ger.
 5. brin - - - ge læng - sel, men in - - - gen vin - - - ge?

6.

Skal jeg da aldrig, aldrig nå
 over de høje fjelle?
 Skal denne mur mine tanker slå,
 sådan med sne-is og rædsel stå
 stængende der til det sidste, —
 bliver min dødningekiste?

7.

Ut, vil jeg! Ut! — o, så langt, langt, langt
 over de høje fjelle!
 Her er så knugende, terende trangt,
 og mitt mod er så ungt og rankt,
 lad det få stigningen friste,
 — ikke mot murkanten briste!

8.

Engang, jeg vet, vil det rekke frem
 over de høje fjelle.
 Kanske du alt har din dør på klemm? —
 Herre min Gud! godt er ditt hjem, —
 lad det dog ennu stenges,
 og jeg få lov til at lenges! —

Andante.

p

No 4.

pp *p dolce.* *p*

1. I sko-gen små - gut_ten gikk da - gen lang, gikk da - gen lang, der
 2. Gut - ten en fløj - te av sel - ju skar, av sel - ju skar, og
 3. To - nen, den hvi - sked og nevn - te sig, og nevn - te sig, men
 4. Of - te han blun - ded, den til ham smög, den til ham smög, og
 5. Vil - de den fan - ge og våk - ned bratt, og våk - ned bratt; men
 6. „Her - re min Gud, tak mig der - inn, tak mig der - inn; ti

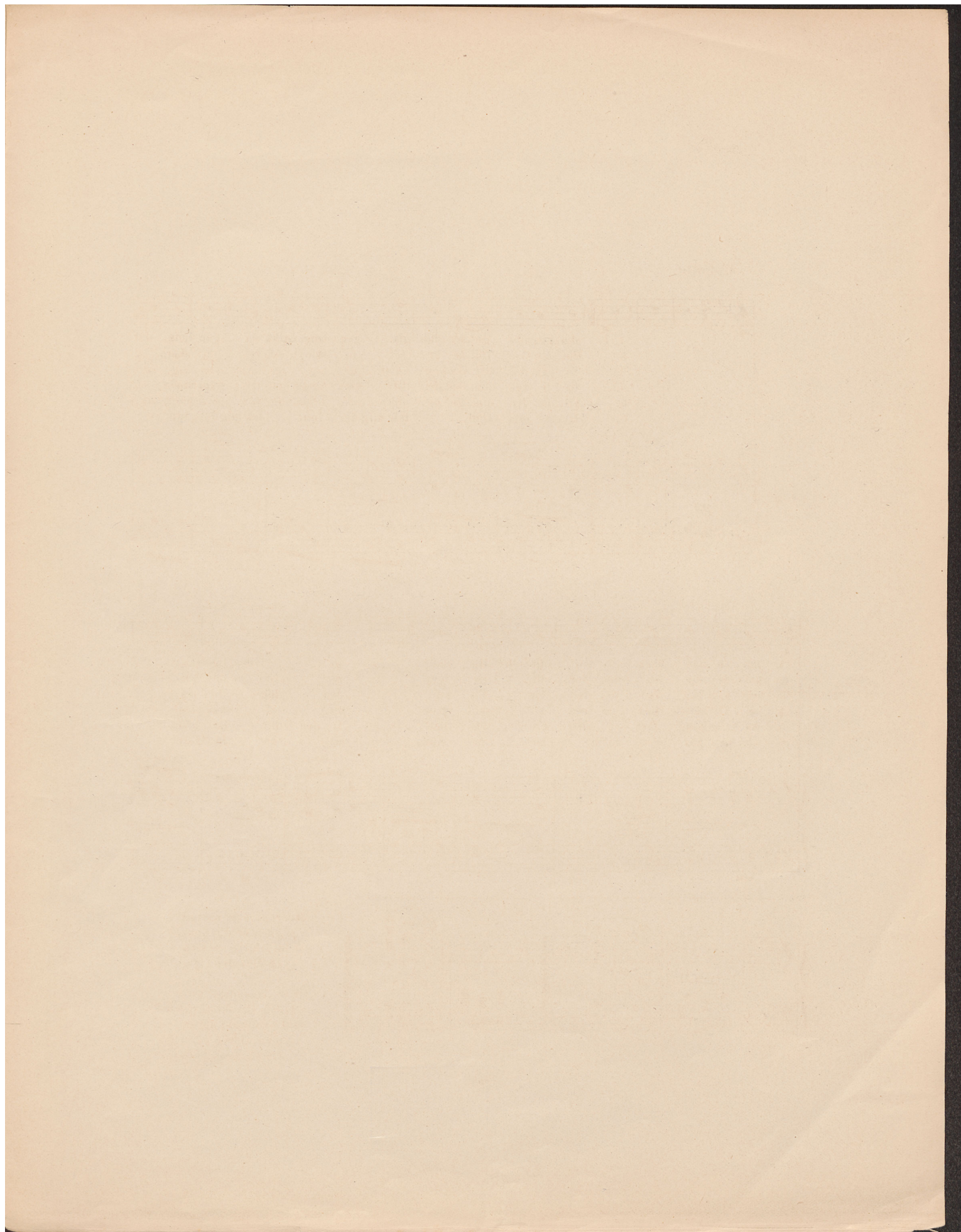
1. hav - de han hørt slik en un - der - lig sang, un - - - der - lig sang.
 2. prøv - de om to - nen der - in - ne var, der - - in - ne var.
 3. hest som han lyd - de, den løp sin vej, den løp sin vej.
 4. o - ver hans pan - ne med el - skov strök, med el - skov strök.
 5. to - nen hang fast i den ble - ke natt, i den ble - ke nat.
 6. to - nen har fått mitt he - le sinn, mitt he - le 'sinn.“

1-7. 8.

p *p*

7.
 Herren, han svared:
 ||: „den er din ven, :||
 skönt aldrig en time
 ||: du ejer den. :||

8.
 Alle de andre
 ||: dog litt forslår :||
 mot denne du søker
 ||: men aldrig når. :||
 (Bjørnstjerne Björnson.)

DET KGL. BIBLIOTEK
10 FEB 1916
KOBENHAVN